

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren** (*Fr. Andersen* [Holbæk A.]):

Den naturlige Opgave for Udvalget har været og maa selvfølgelig altid for et Udvalg være den: under sine Forhandlinger at bestrebe sig for at opnaa Tilslutning til det foreliggende Forslag. Det er ikke i alle Tilfælde lige let, men i et Spørgsmaal som det her foreliggende synes det mig, at det vilde have været naturligt, om man fra alle Sider indenfor Udvalget havde kunnet samles om at indstille Forslaget til Vedtagelse, thi det, som Forslaget tager Sigte paa, er jo kun den simple Retfærdighed, at Staten yder et noget større Tilskud til Kommunerne, som har maattet paatage sig meget betydelige Byrder. Vi har — som det ogsaa fremgaar af Betænkningen — under Forhandlingerne bestræbt os for at samle hele Udvalget om det foreliggende Forslag. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes, at det konservative Mindretal har ment at maatte indtage en anden Stilling, men paa den anden Side er jeg tilfreds med, at Udvalgets store Flertal er enigt om at anbefale det høje Ting Lovforslaget til Vedtagelse uændret.

**Carlsen-Skiødt:** Det konservative Folkepartis Stilling til det her behandlede Forslag er ikke blevet ændret ved Forhandlingerne i Udvalget. Vi har, som jeg paa mit Partis Vegne udtalte ved første Behandling, været villige til at forhøje det oprindelige Bidrag fra Statskassen til Fordeling mellem Hjælpekasserne, 250 000 Kr., til det Beløb, som Statskassen hidtil har udredet, 750 000 Kr.; derimod har vi ikke ment at kunne gaa med til det, som Forslaget kræver, nemlig 1,5 Mill. Kr. Tilskuddet til Hjælpekasserne i Fjor var ikke blot et Tilskud fra Statens Side paa det her nævnte Beløb,  $\frac{3}{4}$  Mill. Kr., Hjælpekasserne fik ogsaa et Beløb fra Arbejdsløshedsfonden, men vi har den Opfattelse, at det Beløb, der i Fjor blev svaret af Arbejdsløshedsfonden, ikke kunde og ikke burde overføres til Statskassen som Statskassens Bidrag. Derfor har vi tilladt os at stille det Ændringsforslag, som nu vil komme til Afstemning her i dette høje Ting, hvorefter Statskassens Bidrag vil blive, som det har været i de senere Aar, fra 1923—1924 og saa fremdeles, nemlig  $\frac{3}{4}$  Mill. Kr. Vi

mener, det er urigtigt paa indeværende Tidspunkt at belaste Statskassen med større Udgifter til det omhandlede Formaal. Hvis der som i Fjor bliver stillet Forslag om Bidrag fra Arbejdsløshedsfonden, kan Spørgsmaalet tages op til Overvejelse, til Drøftelse, men paa dette Tidspunkt maa vi fastholde vort Standpunkt og har derfor stillet det omtalte Ændringsforslag.

**Socialministeren** (*Steincke*): Jeg takker Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til Lovforslaget. Jeg ser nok, at et Mindretal indenfor Flertallet har gjort nogle Særbermærkninger i Betænkningen vedrørende min Stedighed med Hensyn til Indkrævning af Oplysninger hos Kommunerne, men da det ikke desto mindre tiltræder Forslaget, skal jeg renoncere paa at forsvare mig selv, hvor let det end vilde være i det foreliggende Tilfælde.

Det forbavser mig derimod særlig, at det er det konservative Mindretal, der i denne Sag ikke vil være med, idet Forholdet jo er det, at den større Støtte, der ydes gennem Lovforslaget, i særlig Grad tilfalder Købstæderne, og jeg troede, at det konservative Folkeparti følte sig særlig kaldet til at hjælpe dér. Der er imidlertid ingen Grund til at formode, at jeg ved at argumentere nærmere for Forslaget skulde kunne faa det konservative Folkeparti til at tiltræde det, og jeg skal derfor nøjes med at anbefale Forslaget til Vedtagelse.

**Ordføreren** (*Fr. Andersen* [Holbæk A.]):

Den konservative Ordfører henviste i sine Udtalelser, ligesom det konservative Mindretal gør det i Betænkningen, til, at man fra den Side finder det urimeligt paa det nuværende Tidspunkt at forøge Statens Tilskud til Kommunerne; det vil sige, man søger fra det konservative Mindretals Side at sætte det foreliggende Lovforslag i Forbindelse med Revisionen af Sociallovgivningen. Jeg kan ikke erkende, at det foreliggende Lovforslag har nogen som helst Forbindelse med det Spørgsmaal. Det, der er det centrale i dette Lovforslag, er, at det tager Sigte paa at yde Kommunerne et noget større Tilskud, end de ellers vilde faa. Og naar Stillingen er den, at man ved at se paa Kommunernes Udgifter maa erkende, at disse Udgifter sammenlignet med det foregaaende Aars Udgifter er vokset meget betydeligt som en Følge af, at Kommunerne har været nødsaget til at paatage sig Opgaver, som det ellers maatte have været Statens Sag at tage sig af,